

„Kirken Skolelærer“ for de Forretninger, der ere ham paalagte ved Anordningen 29de Juli 1814. Bilag A. § 34. — Udvalget har meent, at disse Forretninger vare af den Natur, at man helst maatte ønske Lærerne fritagne for Udførelsen af dem, idet de egentlige Bedkommende, hvem det paaligger at faae dem udførte, ville for meget billig Betaling kunne faae det gjort af Andre; disse Forretninger ere: Forpligtelse til at besøge Klokkeringning Morgen og Aften samt til Gudstjeneste, Kirken Reengjørelse, Vask af Alterklæderne og Kirkeuhrets Opdræning. — Der er stillet et Forslag til en forandret Affattelse af Begyndelsen af § 14 af Rigsdagsmanden for Præstø Amtis 6te Valgkreds (Meisler). Forsaavidt jeg forstaaer Forslaget, gaaer det ikke ud paa at forandre Meningen af hvad Udvalget har foreslaaet, men gaaer formeentlig ud paa at foreslaae en Redaction, der efter den ærede Rigsdagsmands Mening skulde tydeligere udtale den Mening, som Udvalget formener allerede ligger i den af det foreslaaede § 14. — Jeg skal derfor henstille til det ærede Thing, hvilken af disse Redactioner der maatte være at foretrække, idet jeg, som sagt, gaaer ud fra, at Meningen bliver den samme, hvilken Affattelsesmaade af de foreslaaede der end bliver vedtagen.

Meisler: Jeg var rigtignok temmelig bange for, at jeg ikke tilstrækkeligt skulde have truffet det ærede Udvalgs Mening; det glæder mig, at jeg nu hører, at jeg har været saa heldig at træffe den. Hvad der har været Anledning for mig til at stille dette Endringsforslag, er, at de Udtryk, som forekomme i det ærede Udvalgs Forslag, synes mig at være ikke saa ganske tydelige. Naar det hedder: „det

Bederlag, som de Skolelærere i Kjøbstad som paa Land, der besøge kirkelige Forretninger, herfor oppebære“, da kan der være forskjellig Mening om, hvad derved egentlig forståes; der kan f. Ex. paa Landet blive Spørgsmaal om den saakaldte Kirkesang. Jeg troer, at, naar man holder sig til det oprindelige Lovudkastis Udtryk, saa vil Paragraphen blive meget tydeligere udtrykt, da disse Udtryk ere de samme, der sædvanligt bruges i Love, nemlig, at i de Tønder Byg, der ere tilstaaede Skolelærerne efter Capitelstarten, skeer ingen Afkortning for Offer og Accidentser; at det Samme bør gælde for Skolelærerne i Kjøbstæderne, er jo en Selvsølge. Hvad det Endringsforslag angaaer, som jeg har tilladt mig at stille til Udvalgets Forslag til en Forandring af § 15, saa er det naturligtvis stillet under den Forudsætning, at Udvalgets Forslag bliver antaget. Hvis nu dette skulde blive Tilfældet, saa vil der dog blive endeel saadanne Forretninger tilbage, som i Henhold til Skoleanordningen af 1814 ere paalagte Kirkebyens Skolelærer. I den Skoleanordningen vedføjede Instrux for Lærerne i §§ 32 og 34, navnlig i § 32, staaer der nemlig: „Førrigt fører Skolelæreren i Kirkebyen Ministerials og Communionbogen, samt den egentlige Tillysningssbog, i hvilken han indfører Alt, hvad det Almindelige angaaer“. Der staaer rigtignok i Slutningen deraf, at „naar Tillysning til Egteskab skal finde Sted, skal det antegnes af enhver Skolelærer for sit District, og at enhver Skolelærer skal gjøre det for sig.“ Men dette lader sig i Reglen slet ikke gjøre, og Reglen er derfor den, at Kirkebyens Skolelærer altid maa udføre denne Forretning; imidlertid er dette af en mindre betydelig Vigtighed.